

Informace o obsahu nových služebních knih a pomůcek

Informace o obsahu služební pomůcky Pom-zprav-32, „Průzkum v manévrové obraně“

(pomůcka byla vydána v červenci 1953, má 27 stran)

Tato pomůcka je překladem sovětské pomůcky „Razvedka v manevrennoj oborone“ od plukovníka Jefarova, vydané roku 1944. Je označena „Výhradně pro služební potřebu“.

V úvodu je uveden cíl průzkumu při manévrové obraně a příklady, jak se nepřítel snažil oklamat protivníka.

Další stati uvádějí příklady, jak nutno provádět průzkum, snaží-li se nepřítel vyvést hlavní síly z boje, příklady správně prováděného průzkumu, při němž se podařilo včasným podáváním zpráv o nepříteli zabránit nepříteli v obejití vlastních jednotek.

V části pojednávající o průzkumu v období boje krycích jednotek za manévrové obrany je uveden příklad stanovení úkolů malých průzkumných skupině zanechané na území, z něhož odchází její vlastní jednotky.

Na sedmi příkladech je pak ukázána činnost průzkumníků v různých situacích.

Závěr stručně shrnuje poučky pro činnost průzkumných skupin, t. j. dovedné manévrování, chytrost, pohyblivost, nepřetržitě pozorování a překvapující úder, hlavně do týlu nepřítel.

Informace o obsahu služební pomůcky Pom-pěch-9, „Pochod pěší divise a střetný boj“

(pomůcka byla vydána v červenci 1953, má 25 stran textu a 6 schémat)

Je to překlad přednášky „Marš strelkovoj divisi i vstrečnyj boj“, kterou vydala R. 1950 Nejvyšší vojenská akademie K. E. Vorošilova.

Pomůcka je rozdělena na části pojednávající o pochodu pěší divise a na část pojednávající o střetném boji.

V úvodní části rozděluje pochody podle účelu a podle vypětí fyzických sil. V dalších státech pomůcky se vypočítávají činitelé, kteří mají vliv na organizaci a provedení pochodu pěší divise, a uvádí se rozdělení druhů vojsk na pochodu vzhledem k zabezpečení jejich součinnosti při rozvinutí.

Vysvětluje se organizace pochodu zesílené pěší divise v jednom, dvou a třech proudcích s uvedením dat o délkách proudů a časové potřebě k sestavení proudů, k překonání denního pochodového výkonu a k rozvinutí divise.

Další stať popisuje způsoby provádění pochodů a zabezpečení vojsk v prostorech velkých zastávek a celodenních odpočinků.

Ve zvláštních státech jsou uvedeny zvláštnosti nočního pochodu a prvky bojového zabezpečení — průzkum, předstunutí oddílů, pochodové zajištění, protiletectká a protitanková obrana a protichemická ochrana a jejich úkoly.

V stati „Ženíjní zabezpečení“ se uvádějí opatření, která nutno vykonat, aby

pochod byl plynulý a způsob rozdělení ženijních jednotek podle předvidaných úkolů.

V stati „Velení na pochodu“ je popsána činnost štábu divise v době přípravy pochodu, místo velitele divise a jeho operační skupiny za pochodu a způsob zabezpečení spojení s pochodovými proudy, s průzkumem a předstunutými oddíly.

Druhá část pomůcky pojednává o střetném boji popisem, kdy vzniká, čím se vyznačuje a co je nutno vykonat k zabezpečení iniciativy ve střetném boji. Pojednává o nejčastějších formách manévru divise ve střetném boji — obchvatu a čelním úderu, o úkolech dělostřelectva, chemického a ženijního zabezpečení, o bojovém zabezpečení (průzkumu a zajištění), protiletectké a protitankové obraně a o velení a spojení.

V části pojednávající o vedení střetného boje je zdůrazněna důležitost rychlého rozhodování velitele divise a rychlého dodávání rozhodnutí jednotkám. Vypisuje, co vše má velitel divise uvést ve svém rozhodnutí. Zámysl střetného boje má být co nejjednodušší. Dále pojednává o úkolech předstunutých oddílů, předvojí a o činnosti hlavních sil.

Šest schémat graficky znázorňuje délku pochodových proudů, rozmístění druhů vojsk a služeb za pochodu a možnosti rozvíjení pěší divise ve střetném boji.

Informace o obsahu služební pomůcky Pom-oper 6, Ústupový manévr

(pomůcka vyšla v červenci 1953, má 52 stran)

Pomůcka je překladem přednášky vydané roku 1949 Nejvyšší vojenskou akademií K. E. Voronilova.

Pomůcka má se závěrem 8 částí.

V první části se vysvětluje, co je to ústupový manévr, proč a kdy dochází v soudobé válce k manévrové obraně a za jakých podmínek se používá ústupového manévru. Uvádějí se příklady ústupových manévru z druhé světové války a na nich je ukazováno, jaký vliv na jejich průběh má složení pronásledujících jednotek a způsob pronásledování ustupujících vojsk. Je upozorněno na rostoucí možnosti použití leteckých výsadků v týlu odcházejících sil. Vysvětleny jsou dvě možné varianty ústupového manévru „předem zamýšlený odchod“ a „vynucený odchod“.

Druhá část rozebírá cíle a úkoly ústupového manévru. Jsou opět uváděny příklady z druhé světové války. Připomíná se, že ústup není útěk, nýbrž celkem zákonitý způsob odchodu, kterým si udržujeme volnost manévru nebo získáváme volnost manévru pro nové uskupení vojsk. Zvlášť je zdůrazňováno, že při organizaci ústupového manévru nelze myslet na splnění bližšího úkolu (t. j. odpoutání hlavních sil od nepřítele) bez představy plnění dalšího úkolu a bez těsné taktické a operační součinnosti se sousedy.

V třetí části jsou rozebírány různé formy a varianty ústupového manévru při vynuceném a při předem zamýšleném odchodu.

Obsahem čtvrté části je organizace a provedení ústupového manévru. Uvádí se co obsahuje nařízení, které obdrží armáda pro provedení ústupového manévru.

ru, plán organizace ústupového manévru při vynuceném a předem zamýšleném odchodu, jak se dělí a co obsahuje plán přípravy odchodu, způsob velení zadním vojskům, jejich síla, složení a úkoly, postup práce velitele a štábu po převzetí rozkazu velitele frontu k odchodu a co obsahuje rozhodnutí velitele armády pro odchod.

Pátá část je věnována otázkám velení při ústupovém manévru. Od velitelů se požaduje rozsáhlá a rozumná iniciativa. Proto se velitelům sborů ústně oznamuje plán ústupového manévru na celou hloubku odchodu. Mimo to se jim denně vydávají důležitější rozkazy, obsahující jen bližší a další úkol. Rozkazy jsou buď písemné nebo ve formě schémat na mapách doručovaných styčnými důstojníky. Pojednává se zde o systému signálů, o regulační službě, o umístování velitelských stanovišť a pozorovatelů a organizaci spojení za odchodu.

Šestá část pojednává o operačním zabezpečení plánovitěho odchodu, o způsobu získávání zpráv o nepříteli a o nutnosti utajení odchodu nejen před nepřítelem, ale i před vlastními jednotkami co nejdéle. Zde jsou na příkladech z války vypočítávány příznaky, které prozrazovaly zámysl nepřítele k odchodu.

Sedmá část je věnována zvláštnostem a úkolům organizace týlu a materiálně technického zabezpečení při ústupovém manévru.

V závěru jsou zhodnoceny výhody i nevýhody ústupového manévru a zdůrazňuje se, že odchod je krajním prostředkem. Použití tohoto krajního prostředku mají právo jen nejvyšší velitelské instance.

Informace o obsahu služební pomůcky Pom-oper-4, Ženíjní zabezpečení násilného přechodu řek za útočného boje armádního sboru

(pomůcka vyšla v červenci 1953, má 25 stran)

Pomůcka je překladem přednášky vydané roku 1950 Nejvyšší vojenskou akademií K. E. Voronilova.

První část pomůcky pojednává o významu řek jako přirozených překážek pro obránci a pro útočníka, hodnotí a rozděljuje řeky podle šířky.

Druhá část „Ženíjní zabezpečení násilného přechodu řek za útočného boje armádního sboru“ vysvětluje, co je to násilný přechod z chodu a s plánovitou

přípravou, vypočítává úkoly, které musí ženisté splnit, má-li být násilný přechod zabezpečen, uvádí základní opatření ženijního zabezpečení a výpočet potřeby přepravních prostředků s propočtem až do jednotlivých praporů prvního sledu. Pojednává o úkolech ženijní přípravy násilného přechodu, ženijního průzkumu a podrobně o počtu, druhů a organizaci přepravišť různých druhů. Zvlášť je zdůrazněn význam překvapení nepřítele, vhodným způsobem volby místa pro ná-

silný přechod. Připomíná se zásada vojevodce Suvorova: „Dělej ve válce to, co nepřítel pokládá za nemožné.“

Pak jsou popsány jednotlivé druhy přepravišť, jejich účel, potřeba materiálu a jeho příprava. Ve stati „Úkoly ženijního zabezpečení násilného přechodu“ jsou popsány způsoby přepravování jednotek za násilného přechodu, od prvního koloběhu s předsunutými jednotkami přepravovanými na loďkách až po přepravu po vybudovaných mostech.

Třetí část pojednává o plánování ženijního zabezpečení násilného přechodu

řeky armádním sborem, počínaje informační zprávou ženijního náčelníka sboru. Uvádí, co má obsahovat rozhodnutí velitele sboru pro útok s násilným přechodem řeky, jaké pokyny musí dát velitel sboru po svém rozhodnutí ženijnímu náčelníkovi sboru a veliteli dle prvního sledu. V odstavcích o plánovitě připravené násilného přechodu je vysvětleno, co mají obsahovat základní dokumenty, t. j. grafikon přepravy a plánová tabulka přepravy sboru, na kterých podkladech mohou být zpracovávány, jak se dělí, k čemu slouží a co z nich dostávají podřízená velitelství.

Informace o obsahu služební pomůcky Pom-oper-5, Násilný přechod řeky armádním sborem

(pomůcka vyšla v červenci 1953, má 26 stran)

Pomůcka je překladem přednášky vydané roku 1948 Nejvyšší vojenskou akademií K. E. Vorošilova.

Pomůcka je rozdělena na 5 částí.

První část poukazuje na význam a výhody řek pro obranu a uvádí příklady z Veliké vlastenecké války.

V druhé části jsou vyjmenovány zvláštnosti útoku s násilným přechodem, které je třeba brát v úvahu při přípravě násilného přechodu jak veliteli, tak vojsky. Rozlišují se dva základní způsoby násilného přechodu řek; přechod z chodu a plánovitý násilný přechod.

Třetí část je věnována otázkám násilného přechodu z chodu, kdy k němu může dojít, jaká je činnost velitele armádního sboru při přípravě násilného přechodu z chodu, jakou bojovou sestavu zaujímá sbor za postupu k řece, jaké jsou úkoly leteckého a ženijního zabezpečení násilného přechodu řeky, jaká je síla a složení předsunutých oddílů a jaké úkoly dostávají při pronásledování ustupujícího nepřítele k řece.

Ve čtvrté části pomůcka pojednává o plánovitě násilném přechodu a o všeobecných zásadách tohoto způsobu přechodu. Z nich se zvláště zdůrazňuje požadavek důkladně promyšlené a připravené organizace boje o řeku a překva-

pení nepřítele. Uvádějí se metody organizace a přípravy plánovitěho násilného přechodu, opatření, která je třeba provést v jednotlivých údobích plánovitěho násilného přechodu a bojové úkoly vojsk na protilehlém břehu. Je vysvětlen způsob kalkulace času na přípravu provedení násilného přechodu a na přepravu hlavních sil.

Ve stati zvláštnosti dělostřeleckého útoku jsou naznačeny úkoly dělostřelectva při plánovitěho násilném přechodu. Zdůrazňují se palby dělostřelectva pro přímou střelbu.

Další stati pojednávají o zvláštnostech leteckého útoku, organizaci součinnosti a o ženijním a bojovém zabezpečení plánovitěho násilného přechodu. Bojové zabezpečení je rozděleno na zajištění pozorování a zajišťovacími jednotkami, protitankovou obranu a protileteckou obranu. Dále je objasněn průběh provedení plánovitěho násilného přechodu od zaujetí východiště až po vedení boje na nepřátelském břehu za situace, kdy útok je prováděn s dělostřeleckou a leteckou přípravou a přední okraj nepřátelské obrany probíhá přímo po břehu řeky.

V závěru jsou shrnuty hlavní zásady, kterých je třeba dbát při násilném přechodu řeky.

